

Contactblad van de R.K. Geloofsgemeenschap Oirschot en Spoordonk

Parochie Sint-Odulphus van Brabant

APRIL 2024

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

In memoriam: Norbert van Luxemborg

Op 2 januari is ons mederedactielid Norbert van Luxemborg ons plotseling overleden. Norbert is geboren op 11 november 1934 in Waalwijk en groeide op in een gezin met acht kinderen. Via Rotterdam kwam het gezin in Duijzel wonen, waar hij zijn jeugd jaren doorbracht. Hij volgde een technische opleiding tot ingenieur en leerde als jongeman Tiny kennen, met wie hij trouwde en een mooi gezin kreeg van drie kinderen: Maria, Paul en Françoise. Zijn gezin was zijn grootste geluk; hij was een zorgzame man en vader. Hij wist dat het leven kwetsbaar is, dus laten we goed zijn voor elkaar. Deze levenshouding maakte van Norbert een aimabel man. Attent, hoffelijk, bescheiden en tegelijk toch ook wel een beetje trots, zo zien we hem voor ons. Een man met een brede interesse die zich nog prima wist te bewaken in het omgaan met de computer. Dit

talent zette hij graag in als redactielid. Hij was altijd erg zorgvuldig en punctueel. Samen met Tiny was Norbert ook vele jaren betrokken bij de werkgroep Kerk en Wereld, die zich onder meer inzet voor de Vastenactie. Alweer heel wat jaartjes werkte Norbert mee aan het lokale katern van de Nieuwsbrief. Dat deed hij op zijn bekende, zorgvuldige wijze.

Naast werken en zorgen kon Norbert ook heel goed genieten. Hij was een echte Brabantse bourgondiër en als er tijden waren waarop er iets kleins of iets groots te vieren was, dan genoot hij er met volle teugen van. Op oudjaarsdag was hij nog met zijn vrienden van de trimclub op pad geweest en op nieuwjaarsdag had hij nog de beste wensen uitgewisseld met zijn vrouw, kinderen en kleindochter. Wij wensen hen heel veel kracht en sterkte toe. Dat de mooie herinneringen de pijn van het gemis mogen verzachten.

Familieberichten

26-11-2023: Isa Vlemmings.

10-12-2023: Fabian v. Leeuwen.

18-02-2024: Hanna Verhoeven.

OVERLEDENEN OIRSCHOT en SPOORDONK

18-11-2023 Kees van der Hijden, 84 jaar echtgenoot van Cor Mommersteeg

Kees was de jongste uit een gezin van 6 kinderen. De liefde voor het boerenleven kreeg hij van kleins af aan mee. Hij bleef vele jaren thuis wonen en werkte samen met zijn broer in het boerenbedrijf tot zij beiden hun eigen weg gingen. Samen met Cor heeft hij 45 jaar lief en leed gedeeld. Hij was trots op de kinderen en kleinkinderen. Hij was een gelovig mens en een trouwe kerkganger.

Uit onderzoeken in het ziekenhuis bleek dat hij ernstig ziek was en er niets meer aan te doen was. Hij ontving thuis in het bijzijn van zijn naasten de ziekenzegening en kort daarna is hij vredig en rustig heen gegaan.

21-11-2023 Riek Swaanen, 78 jaar weduwe van Wim van der Meijden

Riek was een vrolijke, vriendelijke vrouw die het voor iedereen goed wilde doen. Haar deur stond altijd open voor een praatje en een kopje koffie. Het leven op de boerderij was hard werken en dat maakte haar gelukkig. Ze was trots op de boerderij. De komst van kinderen en later de kleinkinderen maakte haar geluk compleet.

Ze genoot van de kleine dingen, vooral van haar tuin die er altijd keurig bij lag. Op vakantie hoefde zij niet, haar thuis was haar paradijs. Samen met haar man maakte ze vele fietstochten en ook na het overlijden van Wim pakte ze de draad weer moedig op. Helaas bleek dat ze ineens erg ziek was en heeft ze te vroeg afscheid van het leven moeten nemen. De herinneringen blijven in ons hart bewaard.

DOPELINGEN OIRSCHOT en SPOORDONK

02-12-2023 Bertha Vermeulen, 93 jaar echtgenote van Martien Swaans

Vanwege het vroege overlijden van haar moeder is Bertha opgegroeid bij haar oma. Na school ging ze werken bij grote gezinnen. In 1956 trouwde ze met Jan Jonkers, een sportieve man die alles voor Bertha deed. Helaas overleed hij op jonge leeftijd. In de begin jaren zeventig leerde ze Martien Swaans kennen en trouwden ze. Samen hadden ze het goed, ze werkten samen en maakten mooie reizen. Bertha was gastvrij, belangstellend en zorgzaam. Ze had graag kinderen gehad, maar dat geluk is haar niet gegeven. Enkele jaren geleden veranderde de situatie zodanig dat ze niet meer in hun huis kon blijven wonen. Ze verhuisden naar St. Joris. Het verhuizen viel haar zwaar, maar strijdbaar als ze was heeft ze het goed naar de zin gehad. Ze waren samen en dat was het belangrijkste. Op 1 december kreeg ze een hersenbloeding, het was zorgwekkend. Na het ontvangen van de ziekenzalving is ze rustig ingeslapen.

03-12-2023 Cees Verkooijen, 84 jaar echtgenoot van Trees van Rijen

Cees heeft geleefd met vastberadenheid en eerlijkheid. Recht door zee en altijd de drijvende kracht achter alles wat hij aanpakte. Hij was een man van passie en vastbesloten om het beste te bereiken. Zijn gezin was zijn alles, trots op zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen, familie en vrienden. Voor hem was het geluk van zijn dierbaren zijn grootste rijkdom. Zijn openhartigheid en de bereidheid om te delen, om een gezellig praatje te maken, samen te feesten of te genieten van een borreltje, maakte hem geliefd bij velen. Altijd was hij in voor het delen van vreugde en het koesteren van kostbare momenten met anderen. Hoewel hij fysiek niet meer bij ons is, zal zijn geest voortleven in de harten van degenen die hem liefhebben.

**12-12-2023 Cees van den Oetelaar, 89 jaar
weduwnaar van Annie Louwers**

Cees en Annie hadden samen een gezin met twee zonen. Hij was een lieve en betrokken opa voor de kleinkinderen. Hij had een winkel, werd later fotograaf en was destijds de jongste koster van de St. Petruskerk en was zeer plichtsgetrouw. Hij was een fervent visser en hield van de zee. Na zijn werkzame leven ging hij wonen in de Helleweikes, een warme en gezellige buurt waar hij zich thuis en veilig voelde door het medeleven van de buurtgenoten. Na het overlijden van Annie ging hij niet bij de pakken neerzitten, hij had zijn bezigheden. Zijn grote steun was Yvonne, die hem regelmatig bijstond. De laatste tijd had hij een kwetsbare gezondheid, maar hij had zijn kerst- en nieuwjaarswensen al klaar, die zitten nu bij zijn afscheidsprentje. Hij is heel onverwacht in zijn stoel overleden en is weer verenigd met zijn vrouw die hij zo gemist heeft.

**02-01-2024 Norbert van Luxemborg, 89 jaar
echtgenoot van Tiny van den Ouweland**

Wel op leeftijd maar nog steeds vol levenslust om samen met zijn vrouw te genieten. Altijd gezellig, maker van lekkere dingen, kortom als Pater Familias ervoor zorgen dat het iedereen aan niets ontbrak. Als medeoprichter van de trimclub zijn heel wat gewrichten soepel gebleven in de periode dat de trimclub bestaat, zo ongeveer een halve eeuw. Als liefhebbende man, lieve vader, opa en schoonvader zal hij gemist worden.

**12-01-2024 Cor Erven, 83 jaar
echtgenoot van Dien van Oers**

Cor was het oudste kind in het gezin en wist van aanpakken. Zestig jaar geleden trouwde hij met Dien en kregen een gezin van drie kinderen, waar hij erg trots op was. In zijn werkzame leven werkte hij bij stoelenfabriek van Leuven-van Hout. Hij was een tevreden, zorgzame man en vader. Zijn acht kleinkinderen waren zijn grote rijkdom. Na zijn pensionering ging hij samen met zijn vrouw dagjes uit en genoot hij van een etentje. Ook de H. Eik werd regelmatig bezocht. Tien jaar geleden werd bij hem de ziekte van Alzheimer geconstateerd. Hij werd door Dien liefdevol verzorgd tot het niet meer ging. Na een paar tia's is hij opgenomen in het "Bijna Thuis Huis" en is daar in het bijzijn van zijn naasten rustig ingeslapen. Hij krijgt een mooi plekje in ons hart, dat raak je nooit meer kwijt.

**15-01-2024 Zus Roozen, 96 jaar
weduwe van Piet van de Schoot**

Zus had een hele goede band met haar gezin en familie. Ze was een hardwerkende vrouw en moeder van acht kinderen. Ze hield de moes- en bloementuin met veel plezier bij. Haar hele huwelijk woonde ze aan de Schansstraat en verkocht ze eieren. In 2015 brak ze haar heup en verhuisde ze naar Joriszorg. Ze had het goed naar de zin en bracht de tijd door met sokken breien, puzzelen, voetbal kijken. Toen ze meer afhankelijk werd genoot ze van de wandelingetjes met haar zoon. De kleinkinderen werden door haar verwend. Na het ontvangen van het Sacrament der zieken is ze rustig van ons heen gegaan.

**19-01-2024 Anna van Dommelen, 88 jaar
weduwe van Jan van Vechel**

Anna heeft altijd meegewerkt op de boerderij. Ze verzorgde het jongvee, de bloemen en de planten. Ze ging altijd door en wist niet van ophouden. Ook het gezin kreeg de nodige aandacht. Na de overname van het bedrijf ging ze samen met haar man in het dorp wonen. Daar bracht ze de tijd door met kaarten, breien en het zingen in het koor. Na het overlijden van haar man werd haar

gezondheid minder en na een knie-operatie revalideerde ze in Bladel. Later werd ze opgenomen bij Joriszorg in Oirschot, omdat ze meer zorg nodig had. Ze genoot van alle mensen om haar heen, speciaal de kleinkinderen die bij haar op bezoek kwamen. Ze is rustig ingeslapen in de wetenschap dat ze al haar geliefden die haar voorgingen, weer terug zal zien.

**29-01-2024 Nettie Klokgieters, 93 jaar
weduwe van Theo van Nunen**

Nettie en Theo hadden een gezin van 7 kinderen. Zij waren een twee-eenheid die er voor elkaar waren. De kinderen konden altijd rekenen op zorg en aandacht. Nettie was een creatieve vrouw. Tekenen, schilderen, breien, haken, borduren waren dierbare hobby's. Ook was ze een trotse oma. Later kon ze ook genieten van de achterkleinkinderen. Het overlijden van Theo heeft haar erg aangegrepen. Ze heeft hem erg gemist. Sinds zijn overlijden is ze meer gaan tobben met haar gezondheid. Ze was dankbaar voor de zorg die ze kreeg van de kinderen en van de medewerkers van Joriszorg. Iedereen had graag met haar te doen. Op zondag werd ze ziek en bleef op bed liggen. Het levenskaarsje brandde op. Op maandagmorgen overleed ze met de foto van haar man in haar handen. Nu zijn ze samen weer verenigd.

04-02-2024 Theo van Vugt, 93 jaar

Theo was een vrome man. Hij geloofde in een nieuwe hemel en aarde, waarin geen rouw en verdriet bestaat. Hij werd geboren in Vianen en verhuisde met het gezin naar huisje Wijde Blick in de Leeuwerikstraat in Oirschot. Hij werkte bij de PNEM en daar voelde hij zich helemaal thuis. Ook de sociale contacten binnen de maatschappij waren van betekenis. Daarnaast genoot hij van zwemmen en van bloemen. Kerstmis vierde hij al traditioneel 25 jaar bij Esther. De laatste jaren deed dementie zijn intrede en werd zijn toestand steeds zorgelijker. De verhuizing naar Hofjes-huis Vinckenrode was een uitkomst en Theo was daar goed op zijn plaats.

**05-02-2024 Jan de Groot, 90 jaar
weduwaar van Cor Erven**

Jan is geboren in Udenhout en groeide op in een gezin van acht kinderen. Van jongs af aan heeft hij hard gewerkt. Het boerenleven gaf hem veel voldoening. Samen met zijn vrouw nam hij zijn intrek in de "Daansche Hoeve" waar ze hun vijf kinderen hebben groot gebracht. Later volgden de klein- en achterkleinkinderen waar hij altijd trots op was. Ook was hij altijd te vinden bij zijn paarden, die hem tot het eind plezier gaven.. Wekelijks bezochten ze samen de H. Eik en ook na het overlijden van Cor haalde hij veel kracht en steun uit zijn geloof. Nu is hij weer samen met zijn vrouw die hij zo gemist heeft. 't Is goed zo.

**10-02-2024 Ans Woudenberg, 87 jaar
echtgenote van Jan Kuijpers**

Ans was een lieve eenvoudige vrouw en moeder van een zoon. Zij heeft zich in haar werkzame leven verdienstelijk gemaakt op de peuterspeelzaal. Toen ze ouder werd en meer vrije tijd kreeg ging ze zich toeleggen op het bridgen. Ook hield ze van lezen en puzzelen. Vakanties vierden ze in Zeeland of in de Verenigde Staten bij haar enige zus. Door haar broze gezondheid heeft ze veel operaties moeten doorstaan. Ook haar doofheid werd steeds erger. Ze had groene vingers en hield haar tuintje keurig bij. Ze was trots op haar kleinkinderen, die altijd welkom waren. De laatste tijd kreeg ze last van slapeloze nachten en enge dromen. In het bijzijn van haar naasten is ze heen gegaan, maar de herinneringen blijven in ons hart.